

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Alerguș,

judecători – Liliana Catan, Iurie Diaconu, Iurie Bejenaru, Nicolae Clima,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocatul Mîțu Leonid în numele inculpatelor Motoc Parascovia, Motoc Rima și de avocatul Bragoi Andrei în numele inculpatei Motoc Rima, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 18 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Motoc Parascovia Arcadie,

născută la 03 aprilie 1967, originară și domiciliată pînă la reținere în s. Răscăieți, str. Kirov, nr. 27, r-nul Ștefan Vodă,

și

Motoc Rima Filip,

născută la 23 noiembrie 1988, originară și domiciliată pînă la reținere în s. Răscăieți, r-nul Ștefan Vodă.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 27 iunie 2012 - pînă la 12 decembrie 2012 (instanța de fond);*
- 2. de la 13 ianuarie 2013 - pînă la 28 martie 2013, de la 06 noiembrie 2013 – pînă la 18 decembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 04 iunie 2013 – pînă la 08 octombrie 2013, de la 04 martie 2014 - pînă la 18 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Slobozia din 12 decembrie 2012, au fost condamnați:

- Motoc Parascovia în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare,

- Motoc Rima în baza art. 302 alin. (1) Cod penal, la 3 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepselor stabilite inculpatelor, au fost suspendate condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an, fiecareia.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Motoc Parascovia, avînd intenția de a trafica persoane din păturile social vulnerabile, în scop de exploatare comercială prin muncă, prin practicarea cerșetoriei, la începutul lunii iunie 2011, data precisă nu a fost posibil de stabilit, cunoscînd despre starea de vulnerabilitate a lui Tihon Eugenia, și anume, de situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale a acesteia, care ar condiționa acordul persoanei de a se supune abuzului sau exploatării, s-a prezentat acesteia ca o persoană care o poate transporta în Federația Rusă, unde, i-ar putea găsi un loc de muncă.

Ulterior, Motoc Parascovia, primind acordul cet. Tihon Eugenia de a pleca la lucru în Federația Rusă, în continuarea acțiunilor sale criminale, suportînd toate cheltuielile, a organizat la data de 16.06.2011 transportarea acesteia peste hotarele R.Moldova, în Federația Rusă, unde a adăpostit-o într-o casă închiriată, din suburbia Moscovei. În continuarea acțiunilor sale, Motoc Parascovia, i-a confiscat pașaportul acesteia, iar apoi, deținînd controlul asupra victimei, care se afla într-o stare de vulnerabilitate determinată de lipsa actelor de identitate, de mijloace financiare strict necesare pentru întreținerea sa, a impus-o pe aceasta să practice cerșitul în stațiile de metrou din or. Moscova, o perioadă de aproximativ 9 luni de zile, iar banii obținuți în urma profitului îi însușea Motoc Parascovia.

Aproximativ în luna decembrie 2011, data nu a fost posibil de stabilit, Motoc Parascovia fiind internată într-un spital din or. Moscova, însă urmărind scopul de a nu pierde controlul asupra lui Tihon Eugenia, în urma unei înțelegeri prealabile și de comun acord a transmis-o pe Tihon E. în supravegherea lui Motoc Rima.

2.1. În fapt, s-a constatat, că Motoc Rima în luna decembrie 2011, data precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, în timp ce Motoc Parascovia era internată în spitalul din or. Moscova, a instituit supravegherea asupra lui Tihon Eugenia, cu scopul de a obține pentru dînsa și pentru Motoc Parascovia foloase materiale injuste, în urma practicării cerșitului de către Tihon Eugenia. Pe parcursul a trei săptămîni de zile a

adăpostit-o pe ultima în casa închiriată din suburbia or. Moscova, însușind banii obținuți de către Tihon E. în urma cerșitului.

În scopul de a asigura subordonarea victimei și de a-i însuși banii obținuți în urma cerșitului, Motoc R. a aplicat față de victimă violență fizică nepericuloasă pentru viață, exprimată prin aplicarea loviturilor cu palma peste față și a loviturilor cu un baston în regiunea spatelui, provocându-i victimei dureri fizice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Motoc Parascovia și Motoc Rima să fie condamnate în baza art. 165 alin.(2) lit.d) Cod penal, la 7 ani închisoare, fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități în domeniul angajării în câmpul muncii, documentării și transportării persoanelor pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar pentru femei.

Apelantul a menționat că instanța de fond eronat a invocat motivul recalificării acțiunilor inculpatelor prin faptul că Motoc Rima pe parcursul a 3 săptămâni a continuat să o adăposteze pe Tihon E., în casa închiriată în suburbia or. Moscova, însușind banii obținuți de către Tihon E. în urma cerșitului, iar lui Motoc P. incriminându-i doar infracțiunea de trafic, întrucât aceasta a recrutat-o, transportat-o, adăpostit-o, cu consimțământul persoanei în scop de exploatare pentru cerșetorie, prin abuz de poziție de vulnerabilitate.

Astfel, Motoc P. a comis recrutarea, transportarea și adăpostirea părții vătămate, cu consimțământul acesteia pentru cerșetorie, iar Motoc R. a săvârșit adăpostirea persoanei cu acordul ei pentru practicarea cerșetoriei. Acțiunile inculpatelor cad sub norma prevederilor art. 165 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 28 martie 2013 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința contestată în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre prin care:

- Motoc Parascovia a fost condamnată în baza art. 165 alin. (1) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități în domeniul angajării în câmpul muncii, documentării și transportării persoanelor pe un termen de 3 ani.

- Motoc Rima a fost condamnată în baza art. 302 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepselor aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani, fiecareia.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care a solicitat casarea hotărîrii contestate și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, deoarece instanța nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Tihon E. potrivit cărora ultima a fost maltrată de către Motoc Rima. Hotărîrile judecătorești nu sunt bazate pe o apreciere obiectivă a probelor prezentate. Motoc Rima de comun acord cu Motoc Parascovia a adăpostit-o, primit-o și exploatat-o prin muncă pe Tihon Eugenia în timp ce i-au fost confiscate actele, transmiterea banilor însușiți de către Motoc Rima de la Tihon Eugenia, precum și impunerea victimei la cerșit, dovedește faptul că Motoc Rima acționa în vederea atingerii scopului pus de către Motoc Parascovia și anume obținerea de foloase materiale în urma exploatării părții vătămate, fapt ce dovedește comiterea infracțiunii prin complicitate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 octombrie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 28 martie 2013, și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

7. Rejudecînd cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 18 decembrie 2013, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința Judecătoriei Slobozia din 12 decembrie 2012, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Motoc Parascovia și Motoc Rima au fost condamnate în baza art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, fiecare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și a exercita activități în domeniul angajării în câmpul muncii, documentării și transportării persoanelor pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis, pentru femei, fiecare.

8. Instanța de apel a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii traficului de ființe umane, invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpatelor Motoc P. în baza art.165 alin.(1) lit.c) Cod penal, iar ale lui Motoc R. în baza art. 302 alin.(1) Cod penal, deoarece vinovăția acestora în ședința instanței de apel a fost dovedită pe deplin, unde a fost demonstrată latura

obiectivă și subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal și acțiunile lui Motoc P. și Motoc R. urmează a fi încadrate în prevederile acestui articol.

9. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Mîțu Leonid în numele inculpatelor Motoc Parascovia și Motoc Rima, care invocînd ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea deciziei contestate, cu menținerea sentinței instanței de fond, invocînd că Motoc Parascovia nu a avut intenția și nu a implicat-o pe fiica sa în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 165 alin.(2) lit.d) Cod penal, precum nici nu a avut o înțelegere ambele de a o trafica pe Tihon E. Inculpata Motoc Rima numai a adăpostit-o pe victimă, iar ultima achita banii pentru chirie. Declarațiile părții vătămate precum că Motoc R. a supravegheat-o nu corespund realității. Mai mult ca atît, la baza sentinței de condamnare au fost puse declarațiile părții vătămate, fără a fi confirmate prin careva probe. Totodată, Motoc R. nu a aplicat violență în privința părții vătămate, iar ultima avea posibilitatea să apeleze la oricine în stradă dacă ar fi fost agresată. Nici una din inculpate nu o însoțeau pe victimă. Astfel, decizia instanței de apel este bazată pe presupuneri, fapt ce contravine prevederilor art. 389 Cod de procedură penală.

9.1. Recurs ordinar a declarat avocatul Bragoi Andrei în numele inculpatei Motoc Rima, care invocînd ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct.7) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărîrii instanței de apel, cu menținerea sentinței. În argumentarea recursului, avocatul a invocat că, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 415 Cod de procedură penală și neîntemeiat a admis apelul procurorului, care era tardiv, pronunțînd o hotărîre nelegitimă în privința ambelor inculpate.

10. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurenți și este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Avocații Mîțu L. și Bragoi A. în numele inculpatelor Motoc Parascovia și Motoc Rima, au invocat în recursurile declarate ca temei pentru recurs pct. 6) și 7) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit pct. 6) și 7) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau aceasta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau cînd apelul a fost introdus tardiv.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorii recursurilor, nu sînt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Din textul deciziei recurate rezultă că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de procuror, precum și se vede că dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției, acesta este expus destul de clar. Care este eroarea de drept comisă de instanța de apel, în ce constă esența acesteia, avocatul nu specifică în recursul declarat, dînsul, de fapt, nu este de acord cu aprecierea dată de către instanța de apel probelor adunate și cercetate pe parcursul ședinței de judecată.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost verificate și cercetate în cadrul examinării cauzei de către instanța de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatelor Motoc Parascovia și Motoc Rima în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel, examinînd apelul acuzatorului de stat, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, inclusiv a audiat suplimentar partea vătămată Tihon Eugenia, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatelor Motoc P., Motoc R. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal, este dovedită.

Argumentele avocatului Mîțu L., precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Din conținutul hotărîrii judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras, avînd în vedere declarațiile părții vătămate Tihon Eugenia în cadrul urmăririi penale (f.d.5) și procesul-verbal de interogare a acesteia în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond și cea de apel (f.d.112-114, 201) care a declarat că Motoc Parascovia i-a propus să meargă cu ea în Federația Rusă la lucru, unde de la bun început a refuzat să plece, iar ulterior a fost de acord. De la început Motoc P. nu i-a spus ce fel de lucru va avea, iar după ce a ajuns în or. Odesa, inculpata i-a spus că va cerși în metrou. Cheltuielile pentru drum le-a achitat Motoc P. Cînd au ajuns în or. Moscova, inculpata i-a luat pașaportul. A fost adăpostită într-o casă închiriată din suburbia or. Moscova și impusă ca să practice cerșitul în stațiile de metrou din or. Moscova, o perioadă de aproximativ 9 luni, iar banii obținuți în urma cerșitului erau însușiți de către inculpata Motoc P. În perioada cînd Motoc P. a fost internată în spital, partea vătămată a fost supravegheată de Motoc Rima, care a adăpostit-o, iar banii cerșiți erau luați de către ultima. Totodată, a menționat că Motoc R., a aplicat față de ea violență fizică, din motiv că nu dorea ca să-i dea acesteia banii din cerșit. Violența aplicată de Motoc R. era exprimată prin aplicarea loviturilor cu palma peste față, iar ulterior a lovit-o și cu un baston în regiunea spatelui, cauzîndu-i dureri fizice; - procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.05.2012, unde a fost cercetat pașaportul de străinătate a lui Motoc Parascovia, pe paginile căruia este imprimat faptul ieșirii a acesteia din țară la data de 16.06.2011, dată ce corespunde cu ieșirea din țară a părții vătămate.

Colegiul menționează, că instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, a argumentat detaliat, cu trimitere la legile respective referitor la probele ce au fost aduse în suportul învinuirii inculpatelor. Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Instanța de recurs menționează că în acțiunile ce i se incriminează lui Motoc Parascovia și Motoc Rima, se regăsesc elementele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute de art. 165 alin. (2) lit.d) Cod penal și anume traficul de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane fără consimțămîntul acesteia, pentru exploatarea prin muncă,

pentru cerșetorie, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, comisă de două persoane, și anume:

Adăpostirea victimei potrivit art. 165 Cod penal, este plasarea acesteia într-un loc ferit pentru a nu fi descoperită de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța traficanțul.

Exploatarea prin muncă sau prin servicii forțate în corespundere cu prevederile Convenției Organizației Internaționale a Muncii privind munca forțată sau obligatorie constituie:

a) determinarea victimei prin constrângere să îndeplinească o muncă pe care din propria inițiativă și voință nu ar îndeplini-o;

b) punerea victimei în situația de a presta o muncă la care nu era obligată de a o efectua;

c) ținerea persoanei în servitute pentru achitarea unei datorii;

d) obținerea muncii sau a serviciilor prin înșelăciune, constrângere, violență sau amenințare cu violență.

Confiscarea documentelor constituie lipsirea sub orice formă a victimei de documente de identitate, de călătorie ș.a. (pașaport, buletin de identitate, permis de ședere, documente de călătorie etc).

Astfel, Colegiul penal constată, că Motoc Parascovia de comun acord cu Motoc Rima a adăpostit și primit victima Tihon E., unde, au exploatat-o prin muncă, în timp ce i-a confiscat actele.

Totodată, instanța de recurs menționează că potrivit procesului-verbal de audiere a lui Motoc Rima în calitate de bănuită, ultima a acceptat să fie audiată, a depus declarații în prezența apărătorului Cotovici Eugen, unde a declarat, „ *că pe perioada cât mama sa (Motoc P.) se afla la spital, partea vătămată se afla în supravegherea ei. La sfârșitul fiecărei zile, ea îi lua toți banii de la Tihon E. pentru a-i transmite banii mamei. Mai mult ca atât, Motoc R. a recunoscut, că actele de identitate ale victimei se păstrau la domiciliul său, într-un dulap care se încuia. Prin urmare, inculpata în procesul-verbal de audiere în calitate de bănuită a semnat că, „procesul-verbal din cuvintele sale este scris corect, și totul corespunde adevărului”* (f.d.27-verso).

Instanța de recurs conchide că prin aceste circumstanțe este dovedită complicitatea ambelor inculpate, iar transmiterea banilor însușiți de către Motoc R. de la partea vătămată, precum și impunerea victimei la cerșit,

dovedește faptul că Motoc R. acționa în vederea atingerii scopului pus de către Motoc P. și anume – obținerea de foloase materiale în urma exploatarei părții vătămate, de unde rezultă că infracțiunea din speță a fost comisă prin complicitate.

Dezacordul autorilor recursurilor cu aprecierea probelor de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Referitor la argumentele avocatului Bragoi Andrei precum că, instanța de apel nu a respectat prevederile art. 415 Cod de procedură penală, și anume *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul, dacă acesta a fost depus peste termen, este neîntemeiat, deoarece, conform art. 402 Cod de procedură penală și pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 modificată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme nr.10 din 24.12.2010, "Cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel", termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.*

Pentru procuror, termenul curge de la momentul pronunțării sentinței, iar în cazul redactării ei – de la data anunțării în scris despre redactare.

Verificând legalitatea deciziei instanței la acest capitol, Colegiul conchide că, la calcularea termenul de apel, nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește, prevederi stipulate în art. 231 alin.(3) Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei, rezultă că, potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de fond din 12 decembrie 2012 (f.d.107) sentința a fost pronunțată integral.

Prin urmare, termenul de 15 zile, în care urma să fie declarat apel, curge pentru procuror de la data de 13.12.2012.

Raportînd prevederile art.402 Cod de procedură penală, la situația dată, rezultă că pînă la 28 decembrie 2012 inclusiv, părțile erau în drept de a declara apel.

Procurorul a declarat apel la data de 27 decembrie 2012, cu nr. 2045-2 (f.d.126), dar a fost înregistrat în instanță la 28 decembrie 2012, care se încadrează în termenul de declarare a apelului prevăzut de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Astfel, decizia instanței de apel este legală și întemeiată, iar argumentele avocatului Bragoi Andrei, urmează a fi considerate declarative.

La fel, motivele recurentului, precum că Motoc P. și Motoc R. nu au comis infracțiunea pentru care au fost recunoscute vinovate, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acestea nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatelor în săvârșirea infracțiunii pentru care au fost condamnate.

Nerecunoașterea vinovăției, urmează a fi apreciată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, inculpatele urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Afirmația avocatului Mîțu L., precum că instanța de apel incorect a apreciat probele punându-le la baza deciziei de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a acestui recurs, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanță în modul corespunzător conform procedurii penale, iar instanța de apel nu a făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Motoc Parascovia și Motoc Rima decât cele în baza cărora acestea au fost puse sub învinuire.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că acțiunilor inculpatelor Motoc Parascovia și Motoc Rima l-i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestora l-i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celor vinovate și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuiază răspunderea, fiindu-le numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarate vinovate, astfel temeuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră hotărîrea judecătorească legală și întemeiată, iar recursurile neîntemeiate și urmează a fi respinse, ca inadmisibile.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Mîtu Leonid în numele inculpatelor Motoc Parascovia și Motoc Rima și de avocatul Bragoi Andrei în numele inculpatei Motoc Rima, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 18 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Motoc Parascovia Arcadie* și *Motoc Rima Filip*, cu menținerea hotărîrii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 iulie 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Iurie Bejenaru

Nicolae Clima